

HOVEDSTYRELSEN FOR DANMARKS
LÆRERFORENING.

Bilag 13.

København, den 10. Juli 1918.

Til Regeringen!

I Tilslutning til Forhandlingerne i Folketinget den 2. Juli d. A. om Dyrtidstillæg til Tjenestemænd tillader Danmarks Lærerforening sig at anføre overfor den høje Regering, at den overordentlig alvorlige økonomiske Situation, hvori Folkeskolens Lærere befinder sig for Tiden, skyldes forskellige Aarsager.

Den skyldes selsagt i Særdeleshed Prisstigningen paa alle Livsforbrønde, hvorved vor egentlige Løns Købeevne er bragt ned imod den halve Værdi; desuden skyldes den, at de dyre Tider nu har strakt sig over flere Aar, saa at vor økonomiske Modstandskraft er bleven stærkt svækket. Derved er Lærerne kommet i en højst alvorlig Nødstilstand, og denne føles dobbelt haard og bitter, fordi de næringsdrivende i By og paa Land gennemgaaende har forøget deres Indtægter meget stærkt og samlet stor Kapital, og fordi Funktionærer i privat Virksomhed samt Lønarbejdere har opnaaet betydelige Gageforbedringer og opnaaet dem hurtigt. Paa Grund af denne almindelige Fremgang føler Lærerne dobbelt haardt deres egen store Tilbagegang.

Tillige fremhæver vi, at har Tidernes Tryk ramt de fungerende Lærere haardt, da har den tynget mindst lige saa haardt paa de pensionerede, især da Sygdom og Alderdom ofte nøder dem til at holde Hjælp, hvortil Udgiften er steget stærkt i de dyre Tider.

I Henhold til det anførte, maa vi tillade os at anmode den høje Regering om, at den forelægger Lovforslag til:

en midlertidig pensionsgivende Lønforhøjelse af 25 pCt. af Lærernes nuværende Begyndelsesløn og Løntillæg, dog ikke under 300 Kr.

en Forhøjelse af alle Pensioner med 25 pCt., dog ikke mindre end 200 Kr., samt at Dyrtidstillægget for Lærere for indeværende Aar forhøjes med 450 Kr., og for Pensionister sættes til $\frac{2}{3}$ af Lærernes Dyrtidstillæg.

Vi ansøger om, at disse Foranstaltninger uden Undtagelse maa komme alle Lærere (herunder Timelærere og faste Vikarer) og Pensionister til gode, og at de maa blive beregnet fra 1. April 1918.

Til det ovenstaaende maa vi yderligere udtale et Ønske om, at Danmarks Lærerforening maa faa samme Adgang til at udtale sig om Regeringens Udkast til Lov om de her omhandlede Forhold, førend Forslag fremsættes for Rigsdagen, som vil blive indrømmet andre Organisationer af Tjenestemænd, idet vi støtter os til Finansministerens og Statsministerens Udtalelser i Landstinget under Behandlingen af Forslaget til Lov om Dyrtidshjælp for indeværende Aar.

Naar vi paa Lærerstandens Vegne søger om en midlertidig Lønforhøjelse, sker det i Betragtning af, at en øjeblikkelig Forbedring er nødvendig; men vi maa samtidig betone, at Gennemførelsen af en virkelig Lønreform ved en saadan Foranstaltning ikke paa nogen Maade bør forsinkes. Tillige maa vi overfor den Virkning af en procentvis Lønforhøjelse, at den forøger i Stedet for at udligne den forskellige Lønning for samme tjenstlige Stilling, saaledes som den i saa rigt Maal anvendes i Lærerstanden med forskellig Løn for Mænd og Kvinder og mellem Lærerne indbyrdes og mellem Lærerinderne indbyrdes, fremhæve, at vor Stilling til disse Problemers endelige Løsning er uforandret, saaledes som den er udtrykt i vor Henvendelse til Lønningskommissionen af 1917.

Paa Hovedbestyrelsens Vegne

allerærbødigst

H. A. Svane,

Formand.